

Dodanie w ostatniej chwili przez rad regulacji powtarzającej obowiązujące w 2015 r. zasady finansowania edukacji osób niepełnosprawnych nastąpiło bez zgody samorządów.

Pierwsze czytanie projektu ustawy o okobud etowej na 2016 r. odbyło się 10 grudnia br. na posiedzeniu sejmowej Komisji Finansów Publicznych. Kilka dni wcześniej bez uprzedzenia w projekcie pojawi si kwestionowany przez samorządy przepis zobowiązujący gminy i powiaty do wydatkowania subwencji oświatowej, w częsci dotyczącej uczniów niepełnosprawnych, w określony sposób pojawi. Stało się tak na wniosek Elżbiety Rafalskiej, minister rodziny, pracy i polityki społecznej.

Argumentów przeciw powieleniu regulacji jest wiele.

Po pierwsze, projekt ustawy o okobud etowej na przyszły rok zosta co prawda w trybie obiegowym zaopiniowany pozytywnie przez Komisj Wspólną Radu i Samorządu Terytorialnego, jednakże z zastrzeżeniem niepowazania przepisu art. 32 ustawy tegorocznej. Tymczasem art. 13 projektu ustawy na rok 2016 r. jest niczym innym jak kopi art. 32. Wprowadzenie go do projektu oznacza zatem, że ma on negatywną opini Komisji Wspólnej.

Po drugie, wprowadzenie przepisu w ubiegłym roku nie było umotywowane adnymi danymi, które obiektywnie i jednoznacznie wskazywałyby na to, że samorządy niewłaściwie wydatkują środki przeznaczone na edukacj osób niepełnosprawnych. Takich argumentów brakuje także i w tym roku.

Po trzecie, art. 32 tegorocznej ustawy budzi uzasadnione zastrzeżenia strony samorządowej co do tego, że jest zgodny z Konstytucj RP. A to dlatego, że wprowadza ograniczenie samodzielności wydatkowej jednostki samorządu terytorialnego w skali zdeterminowanej przez akt rangi niższej niż ustawa. Narusza również zastane pojecie subwencji ogólnej jako transferu z budżetu państwa o nieokreślonym z góry przeznaczeniu. Dodatkowo art. 32 ustawy o okobud etowej zosta zredagowany w sposób uniemożliwiający jego jednoznaczną interpretacj i tym samym narusza zasad określoności prawa.

Po czwarte, algorytm podziału częsci oświatowej subwencji ogólnej nie powsta w wyniku dokładnej wyceny poszczególnych zadań oświatowych. Przykładowo jedną wg objęci są zarówno uczniowie z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim, z zaburzeniami zachowania, zagrożeni niedostosowaniem społecznym, jak i chorobami przewlekłymi. Nie trzeba nikogo przekonywa, że koszty dziaa w odniesieniu do poszczególnych grup uczniów są różne. W efekcie algorytm ten nie nadaje się w żaden sposób do dokonywania standaryzacji kosztowej zada.

Co więcej, standaryzacja zadań poprzez koszty jest najgorszym sposobem standaryzacji. Wie o tym każdy, kto uczy si zarządzania. Standard kosztowy można bowiem wypeni organizując większą liczb zajc rewalidacyjnych dla niepełnosprawnego ucznia, ale rwniez podnosząc wynagrodzenie prowadzących je nauczycieli. Mówiąc inaczej, za t samą kwot możemy albo kupi więcej tanich usług, albo mniej drogich. A standard kosztowy zostanie spelniony zarówno w pierwszym, jak i drugim wypadku.

Nieprawidłowości można wyeliminowa jedynie wprowadzając odpowiednie zmiany w przepisach prawa materialnego, co jest oczywiście zadaniem o wiele bardziej skomplikowanym do przeprowadzenia niz prosta standaryzacja kosztowa.

Nietrafny jest argument, że samorządy piéniądze na edukacj niepełnosprawnych wydają na inne cele.

Ustawa o budżecie na 2016 r. z negatywną opinią KWRiST

Kategoria: Sejm, Senat i Prezydent

Opublikowano: czwartek, 17, grudzień 2015 23:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odsłony: 1620

Przeciwnie, wszystkie jednostki samorządu terytorialnego do edukacji dokładają. To ile zależy od kategorii samorządu. W powiatach jest to ok. 5%, a w gminach ok. 20%.

Dodatkowe usztywnienia reguł wydatkowych pogłębia tylko skalę deficytu w poszczególnych jednostkach samorządu terytorialnego.